

ЗАХТЈЕВ ЗА ДАВАЊЕ САГЛАСНОСТИ НА ИЗВЈЕШТАЈ О УРАЂЕНОЈ ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Шифра за идентификацију дисертације: 912/14

Шифра УДК (бројчано): 811.111'367.7:811.163.41'367.7

Web адреса на којој се налази извјештај Комисије о урађеној докторској дисертацији:
www.ffuis.edu.ba

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ

Молимо вас да, у складу са чланом 149. Закона о високом образовању, (Службени гласник РС број 73/10, 104/11, 84/12, 108/13 и 44/15) дате сагласност на урађену докторску дисертацију:

Назив дисертације: *Реализација индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику*

Научна област УДК (текст): Контрастивна лингвистика

Презиме и име кандидата: **mr Сузана Марковић**

Ментор и састав комисије за оцјену дисертације:

1. Др Биљана Мишић Илић, редовни професор, Специфични језици (Англистика), Филозофски факултет Ниш, Универзитет у Нишу, ментор;
2. Др Миланка Бабић, редовни професор, Специфични језици (Савремени српски језик и лингвистика), Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву;
3. Др Оља Јојић, доцент, Специфични језици (Англистика), Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву и
4. Др Дарко Ковачевић, доцент, Специфични језици (Англистика – Енглески језик на нематичним факултетима), Електротехнички факултет Источно Сарајево, Универзитет у Источном Сарајеву.

Главни допринос дисертације:

Докторска дисертација mr Сузане Марковић *Реализација индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику* представља допринос истраживању прагматичког феномена индиректних говорних чинова, који је актуелан а није у потпуности истражен ни у светским размерама, а на нашим просторима, у оквиру како србијистичке литературе, тако и контрастивних англистичко-србијистичких истраживања, готово да уопште није био проучаван. Лингвистичка истраживања која прелазе у надреченични ниво језичког система у последњих неколико деценија представљају једну од најразвијенијих области лингвистике, па је и контрастивно прагматичко истраживање реализације индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику урађено у оквиру ове дисертације веома актуелна тема. У дисертацији је обрађен пун спектар индиректних говорних чинова, тј. не само директиви, како је најчећше истраживано, већ и комисиви, асертиви и експресиви.

Значај ове дисертације огледа се и у контекстуалном приступу феномену индиректних говорних чинова, који истовремено представља и комбинацију различитих лингвистичких дисциплина – синтаксе, семантике, прагматике, анализе дискурса и контрастивне анализе.

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Презиме и име кандидата : mr Сузана Марковић

Назив завршеног факултета: Филозофски факултет Пале

Одсек, група, смјер: Енглески језик и књижевност

Година дипломирања: 2008.

Назив специјализације: -

Назив магистарске тезе: Утицај енглеског језика на српски у језику блогова

Научно подручје: Енглески језик

Година одбране: 2012.

Факултет и мјесто: Филозофски факултет Пале

Објављени радови кандидата:

1. „Сличности и разлике синхроне и асинхроне електронске комуникације”, у часопису *Радови Филозофског факултета* 14/1, 519–530, Пале, 2012.

2. „Лексика у језику блогова условљена англизацијом” у часопису *Филолог, часопис за језик, књижевност и културу* 8, 88–97, Бања Лука, 2013.

3. „Утицај енглеског језика на графо-фонолошки систем српског језика”. Рад је прихваћен за штампу у часопису *Нова школа, часопис за теорију и праксу савремене школе и предшколства*.

4. „Англосрпски језик у електронској комуникацији”, *Нова школа, часопис за теорију и праксу савремене школе и предшколства XI* (1), 107–118, Бијељина, 2015.

5. „Прагматичка анализа декларативних питања у енглеском и српском језику”, *Нова школа, часопис за теорију и праксу савремене школе и предшколства XI* (2), 93–103, Бијељина, 2016.

6. „Реализација директивних говорних чинова у драми *Милева Ајнштајн* Виде Огњеновић“, рад је прихваћен за објављивање у часопису *Липар, часопис за књижевност, језик, уметност и културу* 64, 2017.

7. „Govorni čin žalbe u direktivnoj funkciji i političkom diskursu“, *Društvene i humanističke studije* 3, 141–153, Časopis Filozofskog fakulteta u Tuzli, 2017.

Назив и сједиште организације у којој је кандидат запослен: Универзитет у Источном Сарајеву, Факултет пословне економије Бијељина

Радно мјесто: Виши асистент

Потврђујемо да кандидат испуњава услове утврђене чланом 149. Закона о високом образовању (Службени гласник РС број 73/10, 104/11, 84/12, 108/13 и 44/15).

У прилогу достављамо:

- Извештај Комисије о оцјени урађене докторске дисертације;
- Приједлог одлуке Наставно-научног вијећа Филозофског факултета Пале о усвајању извјештаја Комисије за оцјену урађене докторске дисертације.

Д Е К А Н

Доц. др Драга Мастиловић

Телефон/факс: + 387 (0)57 223 479, 227 410, Адреса: Алексе Шантића 1 71420 Пале, е-пошта: filozof@paleol.net, <http://www.ffuis.edu.ba>
Telefon/faks: + 387 (0)57 223 479, 227 410, Adresa: Alekse Šantića 1 71420 Pale, e-pošta: filozof@paleol.net, <http://www.ffuis.edu.ba>

Број: 492/18

Датум: 20. 2. 2018. године

На основу члана 71. Закона о високом образовању Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15 и 90/16) и члана 57. Статута Универзитета у Источном Сарајеву (број 01-С-294-III/11, 01-С-250-X/12, 01-С-41-XVII/13, 01-С-198-XX/13, 01-С-44-XVII/13 и 01-С-419-XXXIV/14), Наставно-научно вијеће Филозофског факултета Пале, на 249. сједници, одржаној 20. фебруара 2018. године, донијело је

ПРИЈЕДЛОГ ОДЛУКЕ

о извјештају Комисије за оцјену и одбрану докторске дисертације
кандидата мр Сузане Марковић

I

Усваја се извјештај Комисије за оцјену и одбрану докторске дисертације *Реализација индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику* кандидата мр Сузане Марковић, у саставу:

1. Др Биљана Мишић Илић, редовни професор, Специфични језици (Англистика), Филозофски факултет Ниш, Универзитет у Нишу, ментор;
2. Др Миланка Бабић, редовни професор, Специфични језици (Савремени српски језик и лингвистика), Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву;
3. Др Оља Јојић, доцент, Специфични језици (Англистика), Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву и
4. Др Дарко Ковачевић, доцент, Специфични језици (Англистика – Енглески језик на нематичним факултетима), Електротехнички факултет Источно Сарајево, Универзитет у Источном Сарајеву.

II

Коначну одлуку о усвајању извјештаја Комисије за оцјену и одбрану докторске дисертације *Реализација индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику* кандидата мр Сузане Марковић, донијеће Сенат Универзитета у Источном Сарајеву.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Доц. др Драга Мастиловић

Доставити:

- Сенату Универзитета;
- Кандидату;
- Комисији (1-4);
- У досије;
- У списе;
- Архиви.

Одлуком Наставно-научног вијећа Филозофског факултета, Универзитета у Источном Сарајеву, број 3673/17 од 12. 12. 2017., именована је Комисија за оцјену и одбрану урађене докторске дисертације кандидата mr Сузане Марковић под насловом „Реализација индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику“

(у даљем тексту: Комисија) у сљедећем саставу:

1. Др Биљана Мишић Илић, редовни професор, Филозофски факултет Ниш, Универзитет у Нишу, ментор;
2. Др Миланка Бабић, редовни професор, Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву;
3. Др Оља Јојић, доцент, Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву и
4. Др Дарко Ковачевић, доцент, Електротехнички факултет Источно Сарајево, Универзитет у Источном Сарајеву.

Комисија прегледала је и оцијенила докторску дисертацију и о томе подноси Наставно-научном вијећу Филозофског факултета, Универзитета у Источном Сарајеву сљедећи

И З В Ј Е Ш Т А Ј **о оцјени урађене докторске дисертације**

1. Значај и допринос докторске дисертације са становишта актуелног стања у одређеној научној области

Докторска дисертација mr Сузане Марковић *Реализација индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику* представља допринос истраживању прагматичког феномена индиректних говорних чинова, који је актуелан а није у потпуности истражен ни у светским размерама, а на нашим просторима, у оквиру како србијске литературе, тако и контрастивних англо-србијских истраживања, готово да уопште није био проучаван. Лингвистичка истраживања која прелазе у надреченични ниво језичког система у последњих неколико деценија представљају једну од најразвијенијих области лингвистике, па је и контрастивно прагматичко истраживање реализације индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику урађено у оквиру ове дисертације веома актуелна тема. У дисертацији је обрађен пун спектар индиректних говорних чинова, тј. не само директиви, како је најчећше истраживано, већ и комисиви, асертиви и експресиви.

Значај ове дисертације огледа се и у контекстуалном приступу феномену индиректних говорних чинова, који истовремено представља и комбинацију различитих лингвистичких дисциплина – синтаксе, семантике, прагматике, анализе дискурса и контрастивне анализе. Оваква вишеслојна анализа представља и актуелан али и иновативан приступ у истраживањима (индиректних) говорних чинова. Ова дисертација нуди значајне одговоре о начинима и ефектима уједињења формалних, дискурснофункционалних, прагматичко-стратегијских и контекстуалних фактора у реализацији индиректних говорних чинова, на конкретном материјалу енглеског и

српског језика, али и са могућношћу извођења општијих генерализација. С обзиром на специфичност теме и корпуса и непостојање сличних истраживања на нашим просторима, ово истраживање ће представљати одличан темељ за истраживања у оквиру контрастивне прагматике говорних чинова на нашим просторима, а и допринос истраживању индиректних говорних чинова у лингвистичким истраживањима у ширим размерама.

2. Оцјена да је урађена докторска дисертација резултат оригиналног научног рада кандидата у одговарајућој научној области

Докторска дисертација мр Сузане Марковић *Реализација индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику* представља оригинални научни рад који је базиран на емпиријском истраживању посебно формираног корпуса драмских текстова на енглеском и српском језику, а теоријски заснован на комбинацији релевантних и доминантних поставки из области лингвистичке прагматике, првенствено англистичке. Конкретно, ова дисертација представља оригиналан допринос науци о језику по следећим својствима:

- исцрпан и садржајан критички приказ на српском језику, у рангу опсежног прегледног члanka, досадашњих теоријских приступа анализи говорних чинова, а посебно индиректних говорних чинова, укључујући и преглед студија на материјалу српског језика, самостално или контрастивно у односу на енглески;
- посебан метод анализе индиректних говорних чинова, који еклектички обједињује релевантне поставке и компоненте постојећих метода и теорија, и тиме ствара вишедимензионалан оквир, примерен посматраним језичким појавама (синтаксички сематички, прагматички и контекстуални аспекти);
- нов модел класификације специфичних индиректних говорних чинова, у оквиру опште класификације говорних чинова;
- целовит опис реализације директивних, асертивних, комисивних и експресивних индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику појединачно, и енглеско-српски контрастивно.

3. Преглед остварених резултата рада кандидата у одређеној научној области

Мр Сузана Марковић објавила је више радова из шире научне области англистичка лингвистика и ужих области контрастивна истраживања енглеског и српског језика и прагматика.

- 1) „Сличности и разлике синхроне и асинхроне електронске комуникације”, у часопису *Радови Филозофског факултета* 14/1, 519–530, Пале, 2012.
- 2) „Лексика у језику блогова условљена англицизацијом” у часопису *Филолог, часопис за језик, књижевност и културу* 8, 88–97, Бања Лука, 2013.
- 3) „Утицај енглеског језика на графо-фонолошки систем српског језика”. Рад је прихваћен за штампу у часопису *Нова школа, часопис за теорију и праксу савремене школе и предшколства*.
- 4) „Англосрпски језик у електронској комуникацији”, *Нова школа, часопис за теорију и праксу савремене школе и предшколства* XI (1), 107–118, Бијељина, 2015.

- 5) „Прагматичка анализа декларативних питања у енглеском и српском језику“, *Нова школа, часопис за теорију и праксу савремене школе и предшколства XI* (2), 93–103, Бијељина, 2016.
- 6) „Реализација директивних говорних чинова у драми *Милева Ајнштајн* Виде Огњеновић“, рад је прихваћен за објављивање у часопису *Липар, часопис за књижевност, језик, уметност и културу* 64, 2017.
- 7) „Govorni čin žalbe u direktivnoj funkciji i političkom diskursu“, *Društvene i humanističke studije* 3, 141–153, Časopis Filozofskog fakulteta u Tuzli, 2017.

Мр Сузана Марковић је у наведеним радовима, као и у свом магистарском раду, показала да је овладала методологијом и техником научног истраживања у лингвистици, као и добрым познавањем како класичне тако и савремене прагматичке литературе. Посебно су радови 5-7 непосредно везани за проблематику која је и била предмет истраживања у докторској дисертацији.

4. Оцјена о испуњености обима и квалитета у односу на пријављену тему (по поглављима)

Докторска дисертација мр Сузане Марковић *Реализација индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику* у потпуности је урађена у складу пријављеном темом. Дисертација је изложена на 280 страна и садржи осам поглавља: Увод (стр. 6-12), Теоријско утемељење – преглед литературе (стр. 13-31), Теоријски оквир рада (стр. 32-59), Директиви (стр. 60-141), Комисиви (стр.142-187), Асертиви (стр. 189-220), Експресиви (стр. 221-251) и Закључак (стр. 252-264). Рад садржи и апстракт на српском језику, резиме на енглеском, библиографију од 121 јединице (стр. 265-272), списак драма које су чиниле корпус и списак табела. Рад садржи и 24 табеле.

Предмет ове докторске дисертације јесте теоријско-емпиријско истраживање реализације индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику. Ова језичка појава је испитивана примарно са два аспекта – граматичко-лексичког, са посебним освртом на синтаксичку структуру, и прагматичког. Да би се ова проблематика у потпуности осветлила, укључен је и семантички, као и текстуални и контекстуални ниво анализе. Емпиријско истраживање је рађено на обимном корпусу драмских текстова савремених англоамеричких и српских писаца, с обзиром да дијалошка форма драмског жанра дајеовољно материјала за анализу, укључујући и контекстуалне факторе.

У најопштијем смислу, индиректни говорни чинови су они у којима постоји неподударање између синтаксичке форме и дискурсне функције исказа, тј. то су слушајеви када се један илокуциони чин изводи индиректно употребом другог, при чему би требало да је примарна говорникова намера јасна и препознатљива. У индиректним говорним чиновима дати искази задржавају своје дословно значење, али као што и јесте случај са индиректношћу, носе и додатно значење.

Кандидаткиња у **Уводу** дефинише предмет, циљеве и хипотезе, и представља методологију и корпус истраживања.

У другом поглављу, **Теоријско утемељење – преглед литературе**, које је подељено на седам потпоглавља, дат је преглед теоријских учења о говорним чиновима, приказани су различити начини њиховог класификовања, а дат је и преглед истраживања говорних чинова у српском језику и контрастивна истраживања на материјалу енглеског

и српског језика. Треће поглавље даје **Теоријски оквир рада**, у коме се кроз пет потпоглавља више пажње посвећује управо индиректним говорним чиновима, који се доводе у везу са двема прагматичким теорија, а то су теорија принципа кооперативности (Пола Грајса) и теорија учтивости (Пенелопе Браун и Стивена Левинсона). Такође, изнете су и теоријске поставке о значају контекста у интерпретацији исказа и методолошке поставке за анализу контекстуалних елемената у анализи исказа.

Најзначајнији и најобимнији део дисертације представља емпиријски део, поглавља од 5 до 7, од који је свако насловљено према општем типу говорног чина, на основу класификације Џона Серла – **Директиви, Комисиви, Асертиви и Експресиви**. Уз анализу лексичко-граматичких елемената и дискурсне функције, извршена је и прагматичка анализа комуникационих стратегија, према општој подели на стратегије конвенционалне и неконвенционалне индиректности.

Поглавље **Директиви** је најобимнији део емпиријског сегмента и састоји се од 10 потпоглавља, од којих су неки и даље рашчлањени. Најопштије, директиви су говорни чинови у којима говорник жели да слушалац нешто уради. С обзиром на природу директивних говорних чинова у комуникацији и њихов потенцијал да буду извор угрожавања лица (према теорији учтивости), разумљиво је да је у овој категорији идентификовано највише подврста и највећи број примера у корпусу. Након општих разматрања о индиректним директивима, кандидаткиња је у посебним потпоглављима идентификовала и обрадила следеће подврсте индиректних директива, у енглеском и у српском језику: захтев, захтев за вербалну реакцију (са подврстама захтев за информацију, за потврђивање и за објашњење исказа, наредба, молба, сугестија, позив и савет. Поглавље се завршава сумарним приказом реализације индиректних директива у енглеском и српском језику појединачно, као и компаративним приказом за оба језика. Анализирајући две основне врсте индиректних стратегија – конвенционалну и неконвенционалну, кандидаткиња је уочила да су конвенционалне прилично предвидљиве у смислу односа између синтаксичке форме и дискурсне функције. Оне садрже припремне услове, специфичне дискурсне формуле и језичке ограде и не захтевају сложени процес инференције. Оно што је, међутим, карактеристично за обрађене подврсте конвенционалних индиректних директива јесте употреба исте синтаксичке структуре (рецимо, негативно-упитне форме типа *why don't you...*) са различитом илокуционом снагом, тј. са илокуцијом захтева, сугестије, позива, итд. Прецизна класификација конкретног исказа у оквиру подврсте заснива се на откривању говорникove намере као и потенцијалне користи за самог говорника или за слушаоца. С друге стране, код неконвенционалних директивних стратегија не могу се идентификовати неке уобичајене форме и анализа и интерпретација исказа се много више заснива на анализи пропозиционог садржаја и контекстуалних фактора.

Поглавље **Комисиви** садржи три потпоглавља са специфичним индиректним говорним чиновима – претње, понуде и одбијања. Комисиви су говорни чинови којима се говорник обавезује на неку будућу радњу. Они се индиректно могу реализовати низом синтаксичких форми, укључујући сложене реченице и разне врсте упитних и узвичних реченица. Оно што је уочено као посебна карактеристика комисива јесте да неке од подврста, као што су понуде и одбијања, могу бити комбиновани са директивима или експресивима, тј. имати неке заједничке карактеристике. И ово емпиријско поглавље завршава се сумарним и компаративним приказима конкретне реализације индиректних комисива у енглеском и српском језику појединачно, а и компаративно.

Поглавље **Асертиви** анализира индиректне начине реализације изношења неког мишљења/тврђења, при чему говорних износи и своје уверење у истинитост исказане пропозиције. Најчешћи формални облик реализације индиректних асертива су питања отвореног типа са различитим упитним речима (*who/ко, when/када, what/шта, how/како*), а процес интерпретације укључује и синтаксички процес трансформације питања у исказну реченицу. Утврђено је да се тим процесом потврдне упитне реченице интерпретирају као негативни искази, а одричне упитне реченице као потврдни искази. Ово емпириско поглавље завршава се сумарним и компаративним приказима конкретне реализације индиректних асертива у енглеском и српском језику појединачно, а и компаративно.

Последње емпириско поглавље, **Експресиви**, бави се реализацијом више подврста експресива – жалбе, жеље и неслагања. Основа сврха експресива је да искажу неко психичко стање говорника. Због велике разноврсности синтаксичких структура којима се реализују, класификација ових индиректних говорних чинова извршена је на примарно семантичкој основи, па су међу типовима жалби идентификоване оне које су усмерене на самог говорника, у којима он/она износи негативне евалуације на свој рачун, жалбе са безличним фокусом (на опште или личне недаће), жалбе на друге особе које нису присутне и жалбе усмерене на присутног саговорника. У овој подврсти могућа је и комбинација са директивима, јер говорник не само да изражава своје нездовољство већ и жељи да саговорник промени своје понашање. И ово емпириско поглавље завршава се сумарним и компаративним приказима конкретне реализације индиректних експресива у енглеском и српском језику појединачно, а и компаративно.

Последње поглавље, **Закључак**, синтетише резултате приказане у четири емпириска поглавља а дат је и синтетички компаративни сегмент анализе енглеског и српског језика. Најважнији закључци указују на то да далеко највећи број индиректних говорних чинова, у оба језика, представљају директиви, а чак и остали типови (комисиви, асертиви и експресиви) могу додатно садржати и директивне карактеристике. У анализи (индиректних) говорних чинова неопходно је посматрати и контекстуалне елементе јер они у великој мери одређују илокуциону снагу исказа. На компаративном плану, показано је да енглески и српски показују велики степен сличности при реализацији индиректних говорних чинова, док су разлике далеко мање, и углавном морфосинтаксичке природе.

5. Научни резултате докторске дисертације

Докторска дисертација mr Сузане Марковић **Реализација индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику** резултат је вишегодишњег теоријско-емпириског истраживања, чији се научни резултати могу сумирати на следећи начин:

- свеобухватно су сагледани и представљени различити теоријско-методолошки приступи анализи (индиректних) говорних чинова;
- развијен је и примењен нов, комбиновани метод анализе индиректних говорних чинова, који еклектички обједињује релевантне поставке и компоненте постојећих теорија и метода и тиме ствара методолошки вишедимензионалан оквир, који обухвата синтаксичке, лексичкосемантичке, прагматичке и контекстуалне аспекте;
- развијен је и примењен нов модел класификације и описа специфичних индиректних говорних чинова, у оквиру опште класификације говорних чинова;
- детаљно су испитани, описаны и илустровани граматички, лексички, прагматички и контекстуални аспекти реализације директивних, асертивних, комисивних и

експресивних индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику појединачно, а сагледани су и контрастивно.

6. Примјењивост и корисност резултата у теорији и пракси

Резултати ове дисертације могу бити применљиви у следећим областима:

- у општим и посебним теоријским и примењеним прагматичким изучавањима (индиректних) говорних чинова у енглеском и српском језику појединачно, а и контрастивно, енглеско-српски и српско-енглески;
- у прагматичким изучавањима језичких средстава и прагматичких стратегија којима се реализују индиректни говорни чинови у енглеском и српском језику у књижевном тексту и у реалној комуникацији
- у универзитетској настави прагматике, анализе дискурса, интеркултурне комуникације и контрастивне анализе;
- у методици наставе која обрађује комуникативне аспекте, и то енглеског као страног језика, српског језика и српског као страног језика;
- у теоријским и практичним областима интеркултуралне комуникације, посебно за говорнике енглеског и српског језика који морају узајамно сарађивати, и који долазе у свакодневну или повремену интеракцију.

7. Начин презентирања резултата научној јавности

Резултати истраживања урађеног за потребе докторске дисертације мр Сузане Марковић, *Реализација индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику* биће представљени научној јавности кроз учешће кандидаткиње на научним скуповима у земљи и иностранству и објављивањем научних радова у домаћим и страним часописима и зборницима. Након прераде текста, дисертација ће бити објављена као монографија.

Кандидаткиња је до сада објавила следеће радове који се баве говорним чиновима, па су у директној вези са темом докторске дисертације:

1. Прагматичка анализа декларативних питања у енглеском и српском језику“, *Нова школа, часопис за теорију и праксу савремене школе и предшколства XI* (2), 93–103, Бијељина, 2016.
2. „Реализација директивних говорних чинова у драми *Милева Ајнштајн* Виде Огњеновић“, рад је прихваћен за објављивање у часопису *Липар, часопис за књижевност, језик, уметност и културу* 64, 2017.
3. „Govorni čin žalbe u direktivnoj funkciji i političkom diskursu“, *Društvene i humanističke studije* 3, 141–153, Časopis Filozofskog fakulteta u Tuzli, 2017.

8. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ

Докторска дисертација мр Сузане Марковић *Реализација индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику* представља резултат теоријски добро осмишљеног и емпиријски педантно спроведеног корпусног истраживања, урађеног на основу релевантне критички проучене и коментарисане литературе, како би се поставиле хипотезе и оригинални аналитички оквир. Само истраживање је доследно изведено, са квалитативно и квантитативно прецизно обрађеним и коментарисаним резултатима, а

приказно је на логичан и прегледан начин, па дисертација садржи све предвиђене елементе и у потпуности задовољава предвиђене стандарде.

На основу укупне оцене, Комисија предлаже Наставно-научном Вијећу Филозофског факултета Пале и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву да прихвате извештај Комисије о докторској дисертацији *Реализација индиректних говорних чинова у енглеском и српском језику* мр Сузане Марковић и да одobre усмену одбрану пред истом Комисијом. Након одбране докторске дисертације, кандидаткиња ће стећи титулу доктор филолошких наука.

Мјесто: Ниш, Пале

Датум: 16. јануар 2018.

Комисија:

1. Др Биљана Мишић Илић, у звању редовни професор, (НО Специфични језици, УНО Англистичка лингвистика), Филозофски факултет Ниш, Универзитет у Нишу, ментор, председник Комисије;
2. Др Миланка Бабић, у звању редовни професор, (НО Специфични језици, УНО Савремени српски језик и лингвистика, Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву; члан Комисије;
3. Др Оља Јојић, у звању доцент, (НО Специфични језици, УНО Англистика, Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву, члан Комисије; и
4. Др Дарко Ковачевић, у звању доцент, (НО Специфични језици, УНО Англистика – Енглески језик на нематичним факултетима, Електротехнички факултет Источно Сарајево, Универзитет у Источном Сарајеву.

